

Nepodpisani se depisti ne tiskaju. Prijedlozana se pismo, oglasi itd. Tiskaju po oblicnom cieniku il po dogovoru. Isto tako je se prizeti. Novci se salju poštarskom na putnicom (avionog postale) na administraciju „Naše Sloga“. Ime, prezime i najbliži poštu valja točno označiti.

Komu list nedodje na vreme, neka to javi odpravnici u stvareni planu, za koje se ne plaća poštarnine, ako se izvana napiše: „Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Sledećem rastu male stvari, a naša sloga sve pakvari. Nar.-pol.

Poziv na predplatu.

Početkom ovoga mjeseca otvara se predplata na „Našu Slogu“ za treću četvrt il drugu polovicu ove godine.

Mi nastojimo po najboljih silah, da zadovoljimo željam naših čitatelja, i potrebama našega naroda po Istri, pak možemo punim pravom očekivati od jednomošljjenika i prijatalje, da će na vreme predplatu na list ponoviti.

Molimo dakle sve naše dosadašnje predplatnike, koji nisu, da bi izvili Žid prije predplatu za II. tečaj 1895. obnoviti, a stare dužnike sjećamo ozbiljno, da već jednom učinio ono, na što se kao pošteni muževi obvezao. Ciena nalazi se na čelu lista.

Naša Sloga.

Proslava

25 godišnjice „Naše Sloga“.

Na poziv odbora za proslavu 25 godišnjice „Naše Sloga“ odazvao se sav hrvatski narod, kojemu se pridružilo i naš bratča „Slovenec“, napose oni iz susjednih pokrajina.

Moogubravo pismeno i brojaveće čestitke iz svih hrvatskih i slovenskih pokrajina, te prisutnost kod svećanosti naših najzaslužnijih muževa iz svih strana Istre i kvarnerskih otoka, jesu nam ponajboljim jamstvom, da se svuda prati hodočakom skromni rad našeg lista i da taj rad nađući srdu i na srećbe održavanje.

Svećanost 25 godišnjice vršila se je dođe u težkim vremenima za Hrvate i Slovence Istre, jer im se je još uvijek boriti za naj-primitivniju ljudsku pravu, ali onaj dan posvetili dionicu svećanosti milim uspomenom iz tužne naše prošlosti, kad no se prije 25 godina naši neumori rođoljubi pokrenuli hrvatski list za zapušteni i zanemaren dio hrvatskoga naroda u Istri. Onoga dana odggnosno od sebe sve crne misli i tmurne oblačine gledajući radostnim okom na 25 godišnju narodnu borbu u Istri i sjećajući se svih onih milih nam osoba, koje su tu borbu zatvorile i u njoj narodu predužile.

Proslava 25 godišnjice vršila se je točno po programu, a izpala je po sudi nepristranih sudija srećano, sjajno nad svaku očekivanje.

Tu narodnu svećanost opisati ćemo ovde u kratko, u koliko nam to dopušta ograničen prostor lista.

I.

Sveta misa.

Dne 27. junija sahrani se u 8 sati u utoru u crkvi sv. Antoca novoga domaći i

PODLISTAK.

Orako bivaše u stara vremena...

Jest, vjerujte mi, meni se još i sada čini, kao da sam ugledao časom ona davana vremena, za kojima sam većkrat čuo uzdršati naše dobre starce koji žale nas mladje, što nememožmo imati ni pojma, kako se je negda živilo.

— Okrenuo je svjet naopako; neimam više dandavaš ni straha božjega, ni straha ljudskog; nehće se za ništa, ni za Boga, ni za doš, ... tugeći oni.

Da pravo kažem, niesam se nikad mogao sprnjati jeli sa tim užaljikama naših dobrih staraca, te sam uvek nastojao, da ih bilo kako učesnik. Najviše sam žalio jađne starce, kad bi sreća puma godine, istu smrt zazivali, jer da ih u danasne vremene uprav ništa nemože izaveseliti, ni umiriti.

— Prosti mi Bože! Ni u crkvi neidem već rado, jer ni onđa nemogu biti bez grijeha: oholost, izpraznost, bezobraznost, svrd okomene, pa nemogni, a da nezagrësim. Ni u crkvi, ni ra proštenja neide se već čanas,

izvanjski naši rođoljubi i prijatalje, da prisustvuju sv. misi i da se pomole za pokoj dušu utemeljitelja, suradnika i dobročinitelja „Naše Sloga“. Sv. misu čitao je sam župnik sv. Antonia pret. dr. Dragutin Fabris, štovatelj i prijatelj naših dičnih pokojnika: velikog biskupa Dobrile i njegovih pomoćnika, blagopekone braće Matej i Ivan Baščića, M. Utića, Fr. Ravnika, dr. A. Dukica itd. id.

Tihe al vrucne molitve pruhnule su pred prestolje Svetišnjega, da podieli vječni mir i pokoj onim plementitim dušama, pa da se one na ovom svetu zauzmu za naš duševni i tjelesni boljak u ovaj dolini nevolja i suza.

U crkvi sakupilo se i pobožnoga ljudstva našega naroda iz Trešta i okolice, da budo i oni dionikom bari jednom dielu svećanosti.

U oči je pao našim milim gostovom, sto bješa u crkvi prisutno u službenom odjelu stražara javno sjegurnosti sa jednim nadzornikom.

II.

Sastanak.

Odmah poslijev sv. mise sastali se naši prijaci, istomislijenci i porjenici u maloj dvorani čitaonice, koja se je za čas napunila. Zastupani bješu taj sv. sljedovi našeg naroda iz Istre, Trešta i njegove okolice. Medju ostalimi bješu taj uba naša državna zastupnica, većina zemaljskih zastupnika, više svećenika iz Istre, odvjetnika, načelnika, trgovaca, i što osobitim zadovoljstvom iztičemo, više seljaka i obrtnika iz Istre. Medju svim izticale se osobito častne osobe presvj. g. dr. Dinka Vitezica i preč. g. Antuna Karabaića.

U odstupnosti predsjednika odbora g. dr. Gregorina, koji se je tada ustanio u Pragu, otvorio je sastanak odborov tajnik, urednik našeg lista. Pozdraviv prisutne, zahvaliv im se na obilnom posjetu, te predstaviv vladinoga zastupnika, redarstvenoga nadkomesara gosp. dr. Meljkovca, pozore prisutne, da označe sami predmet, o kojem se imaju razpravljati i da se u to ime izvole priglasiti za rieč.

Prvi se je oglasio urednik „Storskega Svetog“ g. Fran Padgornik, koji je imao zadacu, da podržavi prisutne u imu političkoga društva „Elinost“. On izreče medju ostalim želju, da bi se sve izjave i svi zaključci stvorili u smislu programa našeg političkoga društva.

Kako je poznato — reče — nastale su upravo sada u carevinskom vjeću važne promjene obzirom na pojedine stranke u tom vjeću i obzirom na samu vladu. Nova vlast je dođuće samo privremena, ipak valja da znadu naši zastupnici kakav im je zaocrtati položaj napram isto. Ostala ova vlast ili nadošla bilo koja mu druga, zastupnikom našim valja metuti kao prvu točku njihovog rada preosnovu izbornoga reda. Ovo pitanje

kako se je u moje vremene išlo. Sve je drugačije, sve nikako...

Tako mi se je tražila već po stoti put dobra jedna bačika, koja ipak nebi mogla na većer zaspasti, ako nebi bila barem dvakrat man u crkvi

Veselite se, dobri moji starci; dobili ste napokon pravdu. Stokrat sam se suprofitio vasim riečima, ali ero me napokon složiu s vama.

Zasjeverno mi pred očim, i vidio sam nešto, što mi se je pričinilo, da nosi na sebi bilje starine. I pomislih u sebi: Evo, ovako je moralo biti u naša vremena, za kojima užiduš moji starci.

Oh, koje lepo viđenje!

Bilo to na 7. maja ove god. Vremena, hoćeš lijepe. U luku prispije pod večer veliki parobrod krcat sveta, vescinom ljudi, koji u svome životu tek da završe u obližnje selo. Gledajući ono mnogočetlje veseli, oduševljene, koja evo ide preko široka mora, puna vjere u pomoć Boga i Gospe, mene je odustavilo. Bilo mi doista žao, kad je parobrod krenuo, a meni bilo ostati na kraju. Pričinilo mi se, kao da vidim odlizak krljaza. Iz naše male krkice biskupije crne noći plovila dva velika parobroda u Loretu sa kojih 900 hodo-

bili, če edluđujuće i u budućnosti. Moguće je, je u istini toliko tako da će vlasta natrag posegnuti za osnovom hrvatskog pitanja, koje je na oko izazvalo sadašnju promjenu vlaste. Tu ne biće prvi jedini izrok. Ta u Celju nećemo i tako dobiti slovensko paralelko, već će samo par predmetu podnijevati u slovenskom jeziku. U tu svrhu došlo je u proračun uzbog 1500 for. i to u državni proračun od 600 milijuna forinti! Pak da je radi to malenkost nastala pronjena vlaste? Odatile vidimo na kakvom je temelju počivala takozvana koalicija. Netom odstupivša vlasta bijela je vladati parlamentom, pozivajući stranke na rad, nu najednom ostavila ju jednu od stranaka — njemačku lievicu — na cedilu. To nam je dokaz, da nije celjsko pitanje izkopalo grob ministarstvu Windischgrätz-ovu već valja tražiti povod tomu u samom početku, u postanku koalicije. Valja dakle tražiti povod neuspješnu prije kod stranaka, nego li kod vlaste.

Windischgrätz je bio pošten i značajan muž, pravi vitez. On je označio izbornu preku kao svoju glavnu zadaću, koju je hotio riješiti pomoću stranaka. Ostavio je strankam, da priprave primjerenu osnovu, nu one se ne moguće u tom složiti. Videć u neslogu, odstupio je kano vitez izvrati vlast onemu, od kojega su bijaše primio t. j. Njeg. Velicanstu.

Izborna preinaka ponakala nam je slake na kaku loših nogu stajaju koalicija. Život bijaše moj podrovan već u početku. Spojili su se liberalci — koji su imali nešto odstati od svojih liberalnih načela — zatim konservativci, — koji su imali takodjer odstati ponešto od svojih konservativnih načela — i Poljaci, koji su svuda, gdje im je dobro. U tako sastavljenom društvu bješe dakako izključen svaki uspiješni rad, te je radi tega i vlast morala pasti.

Kod izborne preinake nisu se obazirali na prava onih, koji plaćaju porez u novcu i krvi, već im bješe učinili nešto dobra, ili bar nešto takva, što se moglo smatrati kao prvi korak k dobru.

Poved pada ministarstva Taaffe-ova počinje nam je najbolje, kakve su stranke u carevinskom vjeću, da se naime nebrina za drugo, nego da udrže na vlasti same sebe.

Priznati mu valja otvoreno, da bješa Taaffe-ova vlast bolje nego li stranke, koje su ju podržavale. Hohenearc da je bio uručen, što mu nije Taaffe prijavio, da kani predužiti izbornu preinaku u njemački liberalci i Poljaci pobjeđuju se za svoja zastupnička mjestra. Radi tega spojio se ti imace protivnički mjesti. Radi tega bješe začinjeno, da bješa Taaffe-ova vlast.

Poznato je u koju su svrhu zatim neštore dostačili sa svoj rad — u tu naime, da zaštite tačkovano jezikovno i narodno „posjedno stanje“. To valja razumjeti tako, da se imaju sačinavati kano pobjavljati sve ono, što drugo, nego da udrže na vlasti same sebe. U ostalom je pokazala koalicija takodjer poznom preinakom, da nemože progovesti ništa valjano. Radi tega je moralas pasti. Poznato je takodjer kako je većina u carevinskom vjeću postupala sa opozicijom, kojoj je pripadao i sam govornik i drug mu dr. Laginja. Sdržane stranke gonile su da skrozaju svoju preinakom nad opozicijom. Ovo su bješe začinjeno, da bilo gdje izreči svoje mišlje. Ali pošto bješe zastupana opozicija i u pojedinim odborima, nego stvorile podobore, kojim prepušti sva rad. Ali iz tih podobora izključiće posve opoziciju. To se je dogodilo kod porezne i kod izborne preinake. Oni nisu imale htjeći, da bi sreć doznao kako su medju sobom nesložni, te htjeđe tim pri-

kao se i živili, to bješe Taaffe-ova vlast.

Andrija Pobor. Na povratak zapjevaše Tebe Boga hralimo u liepoj crkvi sv. Vida na Ricci. Iz njih opet dodje red na našu biskupiju. Dne 18. podješo s otoka Krka, 486 na broju, pod vodstvom preč. g. Ivana Kv. Bolnarčića, v. Šta kaptolskoga u Krku. Dne 20. ukraćeno se Cresani, Lošinjani, Suščani i dr., u sve 657 dusa.

S ovima bijah i ja, pa mi dozvolite, da vam koju rečem, kako nam je bilo.

Bog dobar, kad da uns je hotio izkusiti, te nam poslao slabo vreme. More nemirno, nebo neobična puta, al još se dobro ni odmorio niko sa svih strana češo se rapaj: Opet opet, opet rasputa se u Loretu! Oni, kojim je bio načinjen taj vapaj, začudjeni su pogledajući. Stali propitkavati koliko se sreća javlja za drugo hodočašće. A odgovor bio: Mnogo više nego pravg put.

Dakle plebiscit! Otvriše stara vremena. Sve se Primorje diglo na noge, da čest izkaže svojeg Gospa. I riceka okoliš, i ostalo primorje, i Liburnija, i otoci, svuda isto oduševljeno, svuda se o tom govoriti, svuda se sreć veseli, kako će doškora pohoditi sv. krušicu u Loretu.

Pošto nebijaje moguće, da podjdi sv. na jednom, pođiće na četiri puta, i to velikim Lloydovim parobrodom Minerovo. Prvi bijah naši Liburnjani, koji podjeda dne 14. januaria, a za njima dne 16. istog mjeseca oni iz primorja i okolice riečke, u sve do 700 duša. Ovi poslednji bijah, u četvrti prigodi, kao nijedni drugi, da se upute iz Trsat-a, gdje su takodjer izmobilili molitve za putniku. Njihov vođa bijah veleđ. gospodar Jokiu, bliđe doduše od nesa i morске bolesti, ali ipak svih vesi, te pripremati, da i vise podnesemo ako treba. Melju našu bijah i male diece za putniku. Njihov vođa bijah veleđ. gospodar Jokiu, bliđe doduše od nesa i morске bolesti, ali ipak svih vesi, te pripremati, da i vise podnesemo ako treba. Melju našu bijah i male diece za putniku.

kriti svoje pogriješke. Nu i u carovinskom vjeću htjedao posve mimoći opoziciju. Dogodio so način par puta, da su zaključili razpravu odmah čim je dogovorio prvi govorak opozicije. Na taj način nije mogla opozicija izjaviti svojega nintonija. Takovo nasilno postupanje prisililo je takodjer opoziciju, da je posegla i ona za skrajnim sredstvom, koje se nije uporavilo još nikada u vjeću. Ona se poslužila mnogo obstrukcijama. Značem, da nebjuse mnogim od naših to pravo, te da su tomu prigovarali i naši zastupnici južnih Slavena, koji bijaju izvan koalicije. Jedan od naših zastupnika prigovorio je, da valjdi raditi se može, ali onako ratić da nečija. Nu postupanje opozicije bijašo na mjestu, jer bijaše ona na to izazvana. Upravo to skrajne sredstve opozicije koristilo je više nego li mi najkrasiji njezini govor. To je naime protivnik prisilio, da su se uputili u dogovore sa opozicijom gleda razprave o proračunu. Opozicija je pristala na razpravu proračuna ako se smetne s dnuvoga dela razprave o poreznoj prehuk, koju smatra pogibeljom za narode. Na taj urjet pristaše. Kasnije zahtjevala je opoziciju slobodu govorova u vjeću, što nej je također obefalo. Iznesti čemo pred vjeće sve naše tegobe, sve nepravde, koje mu se čine, to postu budemo čeli vladino namjere, odlučiti čemo se za ili proti proračunu. Takav izjavu dao je takodjer naš klub t. j. klub neodvisnih hrvatsko-slovenskih zastupnika.

Na upit g. predgovornika, kako čemo postupati u buduću, težko je već sada odgovoriti. Nu toliko mogu već danas učestviti, da čemo ustrajati na dosudovanju stanovišća, t. j. da čemo biti proti svakoj vlasti, koja nebude htjela dati našemu narodu, što ga ide po pravu i zakonu, i što učinjava ređ drugi narodi bez dijelomice. (Burno odobravanje.) Mi čemo biti proti svakoj vlasti, nebude li htjela vršiti zakone i nebude li htjela biti pravednom. Nevjernje raznim vlastim, koje raznajušo i Mlađećeši. Sve to vjesti jesu samo pobužne želje naših protivnika. Vesti o razdoru među Mlađećeši nevalja učeti, kako to protivnici trube. Oni bi htijeli razdor u toj struci, jer je najveća opoziciona stranka, s kojom će se morati prije ili poslije računati, bude li smo česki narod birači ovako odlučne zastupnike. Njima se nije bojati, da će na nas zaboraviti. Česi kada se bude s njima dogovaralo. Obecali su nam, da će se zauzeti i za nas.

Petorica nas je doduše brojno malenu, ali ipak važna, jer se je radi uočio razao onjih klub, koji nije ništa držao niči u vlastitim zadeća, vjerskih ni narodnih. I pitanje koljko imade što Šta zahvaliti našemu klubu.

U koaliciji htjelo se jo zadržati nekoliko Slovensaca — kako piše "Fremdenblatt" radi toga, da se nebi reklo, da je koalicija napravljena protiv Slavenom. Nu nasi koalicionari priponogli su svemu onomu, što se je u nove doba dogodilo u Istri, Dalmaciji i u Češkoj.

Zaključujući izjavi gorovnik još jednom da će on i drugi mu Lijenjci biti i u buduću proti svakoj vlasti, koja se nebudo držala za kona potvrđenih od Njeg. Veličanstva. (Burno odobravanje i klanjanje i živo!)

Urednik g. Fr. Pogoranički izjavlji na upit predsjedatelja, da je posve zadovoljan sa dogovorom g. zastupnika, a zadovoljila ga osobito izjava, da Česi neće zaboraviti na naš budel se s njimi dogovaralo. Zatim gorovi i sadašnjem vladinom sistemu, hvaleć naše zastupnike, koji su taj sistem na vrieme upoznali i proti njemu vrzili radili. Konačno zapita g. zastupnika, da li je moguća većina a carev. vjeću sa Poljaci i Česi na čelu i šta bi u tom slučaju naši zastupnici radi.

uz ovakvo vrieme pustili na more ni za oči u glavi, ali u ovoj prigodi ih postiće, dapaće stulan sam kad ih nebi bili pustili, grizla bi ih duša, ko s kakva zločina.

Sat kasnije ugledasno om divan kapolu, pod kojom je sv. kućica.

One je! One je! Šaptamo, i u povorku, moleć sv. ruzarij, uputisemo sa uzbrod. Ovo mi bijaše hvala Bogu drugi put, ali ovog puta idjali svakako odusjevljenje, nego li prvi.

Tko nas je nosio onamo gori? Kad bi inače prošli noć ovako slabo, kako ju noćas prodjemos, mi se nebi mogli ni usaknuti, a jutros, ko da ništa nebi. Tko nas je nosio? Ljubav, samo čista kršćanska ljubav.

Htjelo se dok se ona duga povorka našla svu na okupu u crkvi, ali kad se nađosmo, odmah prvič rieči našeg vodje, velećg. Antonu Andrijiću izmamiše suzu na svađe oko.

Onda slobativi smisao onim riećima, da je plakatne pjesma sa suzama. Jest, kad bi čovjek umio, da izreče što u ovakvih časovima osjeća, izasla bi veličanstvena pjesma, a ovako pjesma ostane zakopana u duši, a vide se samo suze.

Kad čitali o suzah naših đedova u sv. kućici, mišljali (reći će vam istina) da je to

Zast. Spinčić odgovori, da na to pitanje nemože točno odgovarati, jer da bi o tom odlučio sav klub, nipošto pojedincu. U ostalom — reče — mi čemo imati pred očima uvek naša naroda prava:

(Sljedi.)

Brzovjni pozdravi prigodom 25 godišnjice „Naše Sloga“.

Bakar. Dijčnoj „Našoj Slogi“, koja je Istri sačuvala Hrvatsku, toplim zanosev crescat et floreat, kljče hrvatska čitaonica Skrijevo.

Bakar. Blagoslovijen nazvat možemo čas osnivača milijenica hrvatskoga naroda, dično zagovarateljice, zastupnice narodnih prava, objavljenje „Naše Sloga“, koja da nas ponosno gleda blagotorni dvadesetpet godišnjici rad za Istru na polju pakice uobrazbe i probudjene narodne sviesti. Matija Šorić, Nikola Pobor, Andrija Pobor, Blaž Polić.

Beč. Prigodom Vašeg dvadesetpet godišnjeg težkog ali uspiješnog rada iskreno čestitamo. Nastavite i dalje na trnovitom putu, jer prošlost nam jasna, da je hrvatska budućnost. Napred uz geslo: Bog i Hrvati! Za „Zvonimir“ Brozović.

Beč. Veselim se vjeronu godu, zaštitiću tužne nam sestre Istru, priveli nam u brzo „Slogu“ u krilo zajedničke majke. Živila ujedinjena Hrvatska! Bišunkini, Ferić, Dapar.

Beč. Na putu u zlato Prago kličeva „N. S.“ u nje čestitcem srčni „na zdar!“ dr. Gregorin, Ivan Gorip.

Brod na Saci. Jučer bolesču zapričećen, primite danas izraz solidarnog saučestja zasluzenom slavlju dvadeset i pet godišnjice prezašluženog za poštovanje Istru vašeg lista. Slava unrušim utemeljiteljem i suradnikom! Živili sadanj radnici i horci za osvještenje Istru! Živila Hrvatska! a vasoj „Slogi“: vivat crescat, floreat! Miljan Kerdić u svoje ime i kao uređnik Posavsko Hrvatske.

Budjejovice. Prisustvujem duhom današnjom slavi „N. S.“, koja je toliko doopravila probudjenju narodne misli u Istri i uzeće, da čini prije bude slavila podpunu pobjedu iste. Autor Bogdanović.

Buzet, „Našoj Slogi“, hrvatskoj braniteljici pothaćenog naroda u Istri kličemo: Živili, eva, branila i složila hrvatska srca u Istri i borbi za svetu vjeru i narod. Rodočujib iz Buzeta, Štredpa, Dr. Sv. Martina, Ivana i drugi.

Dubrovnik. Najiskrenjnija čestitana vjerne načelne dragarice „Crvene Hrvatske“.

Gorica. Nemogući prisustvovati toj narodnoj svečnosti sjedinjenju se u duhu s Vama i želimo vruće: da Bog blagoslov! Hrvati iz Gorice.

Gorica. Proslaviteljem 25-godišnjice „Naše Sloga“ pridružuju se u duhu uz uređivača, Soče A. Gabršček, J. Krmptović.

Gospic. Za dvadesetpet godišnje trudovanje na polju hrvatskog napredka, na braniku postenoga istarskog pučanina srdačna vam čestitka izpod Velebita od „Citaone like Vile“.

nesto idealizirano, ili barem, da su ljudi danas nešto tvrdje srca. Ali nije ne; oh, ta i mi smo plakali, pa ne samo meke ženskinje nego vidjeli i bratili ljudi izgorenja i navora lica, gdje rukavom briju i oči i lice vlažne od suza.

I zaboravismo i na glad i na žedju i na umorost. Netko se izpovjedi, netko se pričešće, netko sluša sv. misu, a svatko Bogu zahvaljuje, što mu je da doživjeti ovakav divan dan. Svi kao da smo preneseni u neka davnja, bašna vremena.

I rekoh u sebi: evo koli je krasno, kad se hraća nadaju na oku i svu zadahnuti istom idejom, idejom izvršenom, idejom kršćanskom, kada onda izdežnu onu triju i kućine, koje nas koli kuge kad god bude i u dobu smetaju.

I prikazah sv. misu (eve po drugi put) u sv. kućici, u ton svjetištu prvoga reda. Oj vi sveta stiene, koje već 19 vjekova motriće onjstvu božja, ja vam se i sada sklanjam, kako vam se pokloniti dana 21. junija.

Vi svete počnjele stiene privukle ste amo sav ovaj sv. set. Neka drugi slobodno putuju, da se negledaju riedkib mozaika, ukusa načita i drugih kinstava, naš narod išao je u Loretu iz čista bogojubljstva, te se je hotjala Krasni oltari, sve sami mozaici; kupola uprav ruka božja, da izdaju iz sv. kućice kad bi

Gospod. Današnjoj dvadesetpet godišnjoj hrvatskoj proslavi veseli se Gospicko vatrogasno društvo.

Grac. Dičnoj, požrtvovnoj braniteljici hrvatske u Istri, neumornoj radnici oko budjenja hrvatske sviesti, čestita k ovoj lepoj slavi akademsko društvo „Hrvatska“.

Grac. Pridružujući se slavju braniteljici hrvatske misli u Istri, kliče: evati i naprednji „Naša Sloga“. Slava vjajim utemeljiteljima! Akadem. društvo „Hrvatska“.

Grac. Digta si nam narod iz mitvija; probudila u njem ponos i hrvatsku sviest; dijela s njima radost i žalost, te ka ujego milijenica sretno dočekala dvadesetpet godišnjicu. Vodi ga i nadalje tom stazu prosvjeti, slobodi i ujedinjenju. Istrani svećulisti gradjani. Dorčić, Flego, Letić, Pošćić Ivan, Pošćić Josip.

Jaska. Braniteljici hrvatske sviesti u Istri sruđeno čestita dvadesetpet godišnjicu jubileje „Narodna čitaonica Jastrebarska“.

Karlovac. Viečna slava utemeljiteljem dične „N. S.“. Borđi današnjih pregaoca oko nje dica je, kuo što je i tamniji hrvatski i slovenski narod uzoran u slozi naproti dušmanom našu svete stvari. Srdačno kličem živili! Dr. Banjavčić.

Kotor. Nakon 25 godina dične i uspiješne borbe braniteljice pothaćenice, kličem slava, sjedamo se slavni mnoge i učenici hrvatskih prava. Štovatelji i prijatelji.

Križevac. Čestitamo današnjoj proslavi, te želimo svaki napredak u korist hrvatske stvari. Narodna čitaonica križevčka.

Ljubljana. U imenu izvrševalnega odbora „Narodne stranke“ zabilježujem „Našo Slogu“ za doseganje delovanja u prilog naši narodni strari u kličem: živila Šenja mnogaleta s svojimi voditeljima, pionirji hrvatsko-slovenske zajednosti. Dr. Bleiweis Trstenški.

Ljubljana. Pridružujući se polnim srca čestitajući, željući „Naši Slogi“, da bi se bodoči petindvadeset let jednako krasnijih uspehov pridobila za rešitev vukupne naših istorijskih domovina. Dr. Majaron.

Ljubljana. Dični soboriteljici čestita k petindvadesetletnici, zagovarajući jo i za bodoče sodelovanje u duhu slovensko-hrvatske solidarnosti. „Slovenski Narod“.

Ljubljana. Vstrajni boriteljici za svete narodove pravice kliče k jubileju želeći lepje bodoćnosti navdušeni „na zdar“. Ljubljanski „Sokol“.

Ljubljana. Prisutni dušom slavlju hrvatskog glasila na želu jadranskog ammora, kličem iz svog srca: živila „Naša Sloga“! Hrvati u Ljubljani.

Ljubljana. Čestitamo petindvadesetletnici u želimo še većji uspjeh! Čitalniški štovatelji lista.

Malinska. Miljenici istarskih Hrvata dičnoj „Naši Slogi“ prigodom četvrt vječne njezinog života, živila, uječila, prvevala, kliče radostnu Muzinu, Trinajstic, Čar.

Malinska. Vodila narod k ravnopravnosti, slobodi još mnogo godina geslom: Bog i Hrvati. Slava utemeljiteljim! Hrvatska čitaonica.

svršili sv. misa, da daju mjesto drugima, na kojima bijaše red, „Kuća moja, kuća molitve zvati se boće“. Ovo riječi, ko možda nijedne druge, predstrova srušila naš narod, pa je bilo veličanstveno pogledati ono mnoštvo naroda, koje se tiskalo k sv. kućici, da se u njoj pomoli. Ali mi smo molili i za se, i za sv. crkvu, i za sv. otca papu, i za našeg presv. biskupa, koji bijaše duša svih ovih hodočašća, za sve svoje milje žive i mrtve. Činilo nam se, da je naša molitva onog dana osobitom načinom uslišana.

Nemogu premičati niti onog divnog prizora poslijepodne. Podjednom obduhom drukrat iz crkve oko prostranog trga, pjevajući Halleluja. Gledajući onu dugu povorku ljudi, gdje sabrano stojanjem stupaju moleći i pjevajući, stanovnici grada Loreto ostaju zauđeni, te pod glas govoruhu: ma bello, ma bravi, ma bellissimo.... A i bijaše doista krasna.

Jos zadnji pozdrav Gospu u crkvi, i spustisno se u povorku, moleć sv. ruzarij, uputisemo sa uzbrod. Ovo riječi, neka drugi slobodno putuju, da izreče što u ovakvih časovima osjeća, izasla bi veličanstvena pjesma, a ovako pjesma ostane zakopana u duši, a vide se samo suze.

Kad čitali o suzah naših đedova u sv. kućici, mišljali (reći će vam istina) da je to

Malinska. Kljču živila „Sloga“ slava utemeljiteljem! Občinari Dubašnice.

Makarska. Duhom nestvare današnjem slavlju „Makarska hrvatska čitaonica“.

Matulje. K proslavi dvadesetpet godišnjice čestitaju članovi čitaonice u Kastvu. Dukčić, predsjednik.

Matulje. Sretno doispjela do pedeset godišnjice, bilo povod bistroj istarskog patuljaka, da izvojni svoje pravo, želi vratiti: „Hrvatska Citaonica Mihotići.“

Mitrovica. Radnjući se najusrdnije vašem jubileju želimo još bolje uspjehe s uzlikom: živila Hrvatska! Uredništvo „Hrvatskoga Branika.“

Mostar. Čudesima slavlje zaslužno obće pozornosti; bilo povod bistroj istarskog patuljaka, Narovi s nimi pa osigurana naša budućnost živila „Franića i Jurina“. Živili braća Slovenci! Pravaško pozdravlje! Šešelj.

Novigradiška. Slavi dvadesetpet godišnjice rada borioca za hrvatsko pravo pripojite i radost: Novigradiških prava.

Novomjesto. Pridružujući se današnjoj slavi kličem iz dne sreća: živili borioci za hrvatska prava! Sladović.

Pazin. Slava osnovateljima „Sloga“, narodnoj slavi te Vama čestitaju Pazinski Hrvati.

Pazin. Čeličnom borioci za narodna prava, uzračnom uredniku i jubilaru „N. S.“ na zdar! Trvižau i Kašćergani.

Pazin. Probudjena svest hrvatskog naroda kliče preporoditeljem: slava! Bečanski Hrvati.

(Konac sliči).

Pismene čestitke

k 25 godišnjici „Naše Sloga“.

Izmidi u mnogobrojnih pismenih čestitaka prigodom proslave 25 godišnjice „Naše Sloga“ navajajući ovde samo one, koje potiču od uglednijih osoba, ili su imale vredne, da se ih pribrići.

Tako nam šalje presv. g. Juraj barun Rukavina iz Belca (Zagorje) dne 25. junija sljedeću krasnu čestitku: „Užidimo i oslobodimo se hrvatski narod; u tom smislu i duhu s Vam. Napredovali u tom smislu i dalje. Živili!“

Veleč. g. Fran Gorec, župnik u Baderni šalje „Našoj Slogi“ sljedeću čestitku:

Virat, crescat, floreat „Naša Sloga“ — uvjek u duhu njezinih utemeljitelja; u tu svrhu potiči će da je dne 27. u sv. misi. Živili sv. vragi, učestnici ove ljepe svečanosti. U danu biliću ču i ja s Vam.

Iz Nerčina piše nam prevredni tamošnji rodoljub Gaude Sokolić 26. junija:

Pošto nemožemo osobno sudjelovati kod proslave 25 godišnjice „Naše Sloga“, pridružujemo se užličenim dušama tomači elikom-pazlavju. Što ga dočekasmo nakon 25 godina napornoga rada naše buditeljice i štovateljice.

Dalje u prilogu.

Metoda (sto ju naša krv dže), kad bude govor, bili će uprav državstva, Krasna kraljica sva od tuča, a tako i troja velika vrata na prću! A što da rečem o neprocenjivih dragocenostih?

Na povratku nam Bog da lije vrije, te može vratimo se sljedećeg jutra k svojim kućama.

I tek se vratimo stao svjet magadžati kad ćemo opet. Zar opet? To neznam, ali bez dobroja i ovo da sada dati će obilna ploda. Ne, nspomena na ova hodočašća neće kod naseg sveta tako brzo zhljapiti. Očenji vid, koji je zadobit jedna žena iz Velog Lošinja (čem je ona za se uvjerenja), bili će samostolni toljki i toljki, koji su u Loretu opet ugledali svjetlost mistosti božjeg.

Hvala Bogu, koji je dao, te je sve liepo i dobro izpolo, a hvala i onima, koji su se starali i odgovorili na naš uzelj.

U kratko: sve hvala onaku na starinsku. Stariček nok s veselje, što su doživjeli barem jedan od onih dana za kojima vječi užid, a mi užidali veseljino se, što smo taj užitak priuštili i sebi i dobrini slavljima. Bože da je nebio zadnji!

I mi smo minula nedjelje imali riedku svećanost, naime ustoličenje vrloga nam župnika-dekana, velež. g. popa Jakova Dminića. Već od dneva 20. pr. mј. slavljenje zvonora na jevičnu pravovjernicom približujući se dan, dočin gruvanje mužara dne 22. pr. mј. u večer sjecase na, da smo u oči godišnji slavi. I baš dne 23. na 10. sati pr. p. srećnistrost s križem dodje u stan novoga župnika-dekana, da ga procesionalno uvede u župnu crkvu, u koju svećano i udje u pratnji biskupskog izaslanika preč. gosp. kanonika Bogovića, vladinog komesara poglavotg. g. Pollay-a, predstavnika občinske oblasti, redbine i mnogobrojnih pravovjernika. Zvona slaviše, zastave se vijaju, mužari pucaju! Posje propisanih obreda ustoličenja, biskupski izaslanik branimi tieci predstavi puku novoga župnika-dekana, a ovaj uzprvi se na propovednicu, kratkim govorom prikaže se puku spomenovni obostro dužnosti t. j. pastira prima stade i ovoga prima onomu. Zatim uzslije svečana služba božju sazivom „Duhu svetoga“ i pjevanje himne „Tebe Boga hvalimo“. Po svršenoj službi božjoj gospodin vladin komesar pred crkvom predstavi gospodinu župniku-dekanu puku, a ovaj te prikazanje primi župnikom „žirio“, dočin slavljenje zvonora i gručajuće iniciju, koje nijo prestajalo kroz svu božju službu i kroz celi dan uveličavaše ovaj svečani trenutak. Svečana povorka poriši se stan g. župnika-dekana, to sjeda za bogati stol, a malo zatim zarediš nazdravice. Kako se radi malog prostora Vašeg lista moram ograničiti, da tek načrtam ovi riedku svećanost, tako neću da ubrajam mnogobrojne nazdravice naime: nješa skoro sve g. župnika-dekanu; ali ipak neću prenemati njekoje. Velež svečan naprije je nazdravio N. S. papi Lavu XIII i Nj. Vel. cesaru i kralju. Preč. kanonik Bogović kao izaslanik biskupa nazdravi svečaru završajući ovako: „Ti si uzor scćeniku našu biskupije, i ja se vahram, da će i tvoja plovana postati uzorom plovanjima našu biskupiju“. Kud će te laskaviji reći? Za biskupovim izaslanikom napisao je svečanu glavu komesar, iztaknuš lije i poznači dobra svojstva nove župnika. Ganuljiva bijase nazdravica svečarova ujaka velež, g. N. popa Butkovića, ravnatelja škola u Kustvu. Na tu nazdravicu orosilo se je svečije oko, jer pop Niko jest dobrovor mladić svoga roda, koji znade govoriti iz duše. Kud bili daspi, kuda bili htje spomenuti i ostale nazdravice? Moram ipak reći, da se je svadje srca razigralo od veselja kada je g. ravnatelj Butković drugom nazdravicom spomenio Nestora svečenika otoka Krka, a drugoga ciele biskupije, a to je velež popa Ivana Herbića i kada se ovaj tucuo sa vrlim pepom Nikom. Tako valja! Samo napred sležno na putu prosvjete, poštjenja i napredka.

Srečar je i onoga i slijedećega dana primio mnogo brojnjih destitata od braća svećenika, od učitelja itd. Šte te čestitke imaju jedan misao, da je novi župnik radi njegovih vrlih i čudoređnoga ponasanja došljom učilištu mu časti. Kasno u večer pred stanom g. župnika gorao tradicionalna petrolejska baćvica, dočin je oko nje koloigralo, a sakupljeni narod zanosno klicao svomu dobromu pasturu. I mi zaključujemo ovaj kratki opis užlikom: Živio uzorni svečenik i rodiljub! Živio g. Jakov Dminić, župnik-dekan Vrdnika! Živio!

Suza na grobu pok. ujaca.) U Trstu, gdje danna nina svećarka dicena „Naša Sloga“ slavi 25 godišnjicu svoga obstanka, gdje je ugledala za prvi put sunce božje, tamo vječni snan snijavaju njeni prvi osnovatelji i suradnici, pok. Bastijani. Mate i Ivan, rođena braća, blizanci počivaju je dan uz drugog na tršćanskom groblju, kojih grob resi zajednički spomenik. Istog dana porodila ih majka u sv. Mateju (kod Kustve) dne 5. septembra 1828., i uvek se bratki ljužili, bijahu nerazdrživa braća, zajedno posli, im nauke, učili i izučavali na Rici, pak u Zagrebu, gdje ih zateče burma god. 1848., koja ih onako žive naravili, pjesničke duse i rođoljubna srca još većina odnijevi za sve narodne svestinje, pa takovi uztarali i radili do zadnjeg užaljala. Kasnije slušali bogosloviju u Gorici, gdje su bili redjeni za svečenike g. 1853. U gradu Trstu malno cito svoj vitez bijahu zajedno vjeroučiteljima, a i smrt, o kobi pretrga im nit života iste zime godine 1855. Deseti eto godina iztiče odakd ih krije tamni grob, pa proslavom 25-godišnjice miljenice njihove, slavodobitne „N. Sloga“, veže me rodbinska i rođoljubna dužnost, da ih se spomenem na ovom mjestu, jer su ju oni tako milovali i puzili: krasili su svojimi ponicijim i političkim clanci, pogledi po svetu i rođoljubnim pjesmanim. Mate, pjesnik, bio osobito zauzet za ljeti pravcat dicene „Sloga“, pa bio s toga njem glavnim suradnikom do svoje smrti. (24. 11. 1885.)

) Zakonsilo za zadnji broj.

Vama, dični naši prvoboritelji, koji pomogoste ustrojiti i oživovtoriti naši mili listi. Tebi, pjesniče Mate i slikari Ivan, Vama moji dobiti učevi, koji me još uklada djecima nadahnute za sve naše svetinje narodne, Vama, koji bijasno duša i srce prezastolne naše prosvjetiteljicu. Naše Sloga, Vama nek bude i od mene na ovom mjestu dana zadnja počast i hvala. Pregnuci Vaše za narodnu stvar nek bude poticajem nam mladim; na groboviju Vama nećmo se ljubiti svoje. Topla suza na hvalnica nekra vam bude dokazom, da se Vas sjećamo svakom zgodom, a napose ovako svečanom, kao što je proslava 25-godišnjice „Naše Sloga“. Slavi, Vam dični rodoljubovi.

V. S.

G. Ivan Kušar moli da, da priobčino slijedeće: Pošto mi financijske okolostine nisu dozvoljavale izdavati unapred od mene uredjivani list „Rinnovamento“ uslovljen sam bio pretrgonti danje izdavanja istoga i pridružiti se početkom tek. mј. svomu starijemu drugu, g. Antu Jakiću, uredniku i vlastniku lista „Il Pensiero Slavo“ kod kojega ēu odsad unapred uredjivati.

Dok ovo juvlijem predplatnikom bivšeg „Rinnovamento“ notkam iste, da se izvole preplatiti na „Pensiero Slavo“.

Osim pak predbrojnikom lista „Rinnovamento“, koji su se na isti preplatili do konca prosinca tek. god. javljaju, iža kako sam se sporazunio sa g. Jakićem, da kad bi htjeli, mogu primati kroz gori naznačeno doba, mjesto „Rinnovamento“, „Il Pensiero Slavo“ dostavljajući upravi ovog potonjeg lista dotično razliku preplatne, biva oni koji su izplatali za tekuci tronjemec upravi „Rinnovamento“ for. 1.25 nek izvole dostaviti na 75 upravi „Pensiero Slavo“; a oni koji su izplatali upravi „Rinnovamento“ za tekuce polugodište for. 2.50, nek izvole dostaviti upravi „Pensiero Slavo“ for. 1.50.; i tako ēo dobivati „Pensiero Slavo“ do konca prosinca, dotično do konca rujna tek. god.

U natli, da će se, obzirom na moje finansijske okolostine, gospoda predplatnicima lista „Rinnovamento“ zadovoljiti sa ovim predlogom, izražujem jim unapred moje najiskrenje zahvalu i ostajem uz odlično štovanju i. t. d.

Iz Voloskoga pišu nam 2. t. mј. U zadnji slijednici našeg občinskog za stupstva bješa zaključeno, da će biti od sada uredovni jezik občine hrvatski. Dotoga je moralo doći, jer inače nebi bila imala smisla naši borbi, kad bi bilo imalo ostati kod starog talijanskog nemisla. Očekujemo ol sl. uprave, da će tci i u tiskarskim prvo, ako ne jedino, mjesto uredovnog jezika, jer je prava rugoba, da su na prvom mjestu šeptri talijansčina, na drugom nemisla, na treće dolazi kao iz milosti hrvaščina.

Preporučamo ujedno občinskoj upravi, da se bez dozvoljeno zauzme kod c. kr. ravnateljstva pošta i brzojava u Trstu:

1. da se promjene napisni na pošt. pečatih u Voloskom i u Opatiji i

2. da se telefonski imenik članova prevede i na hrvatski jezik. Tomu će se bez dvojice odmah zadovoljiti bude li se samo znač tražiti.

Našim gospodarom. Iz okolice rovinjske piše nam prijatelj, da je blagovrtni talijanski društvo u Rovinju „Banca cooperativa catolica degl' agricoltori di credito e di consumo“ opet primilo veliku zahvalu i vrsti sumporta za truje, te ga daje i na dug uz jamstvo gg. svečenika.

Osim toga prodaje rečeno društvo modru galicu prve vrste, strojeve za škopljene i sumporanje, te njije i svakovrstnih jastibnih. Sve te predmete duje rečeno društvo uz najpozvoljnije cene, te je vrijedno i koristno našim gospodarom, seljakom, vinogradarom, da se kod istoga služe i da izbjegavaju druge trgovce u Rovinju, koji išču samo svoju korist, a našega kmeta poznaju samo kod izbora.

Kako su postali „Franić i Jurina“? Iz hrvatskog primjera došao je koncem mjeseca juliju god. 1871. pokojni župnik Lustik, koji bijasno na glasu kaže veseljek i žaljivođija. U veselom društvu tadašnjih naših rođoljuba u Trstu preloži on prijateljem, da bi se u list „Naša Sloga“ uvelo pučke razgovore između dvojice seljaka, kojih bi valjalo zorno predstaviti. Predlog bijasno prihvitan i odmah zamoljen prisutni Ivan Baštićan, da nariše dva seljaka iz istočne i srednje Istre.

Buštjan se molbi za kratko odzvao, slika dodata u drvo rezati i tako izdaje pri razgovoru između „Franić i Jurine“ u broju od 16. avgusta 1871.

Iz Rieku početkom junja. Kako bijade jurjavljivi u Vašem cijenjenom listu, ostromilo se na Rieci hrvatsko ljevačko društvo „Zrinjski“; korak na svaki način hrvalevdan, samo neka pokreći te plemenite „unisi“ nastaju na tom putu, plod ēo biti obilan po hrvatstvo.

Na Sušaku učestruje nekoga gospoda bunku i štacioniju, koja bijasno janjačno žndjera za naše Primorje hrvatsko; na taj način oživovtorilo se jedno vrlo, koje će siromašnijem narodu pružiti koristi i pomagati ga hrvatski, te sade naš čovjek neće trebati u kojekavili talijanskim ili drugim protuhrvatskim zavodima počin traziti, već ēi imati hrvatski novčani zavod, koji će sirotinu radostno pomagati. Čudno nam je, da ēi i tu neki nelvrat veliki rieči roditi, kao da naša gospoda riečki Brati nemogu ustrojiti sami banke.

Mi se ipak uđemo, da će ovaj zavod blagovratoru svoj rad udesiti prama težnjom i probitkom kolji Sušaku tolci cilieg hrvatskog primorja. Možda bi bilo neponajstje kada bi se zavod bio podignao na Rieci, jer time bismo podržavali hrvatstvo bolje na životu na Rieci; ili zar ja i to po kalupu uagodbenom?

Od njeko doba prečne nas poželjati vi soki gošti, diplomato u neki ruku.

Pred nekoliko dana posjetio nas zajednički ministar Daniel, koji je razgledao nježko tvorice i radnje i povoljno se izrazio. Dočekala ga je na Sušaku na prelazu Rečine na željezničkom mostu deputacija u osobama g. Mattachicha, Bacelica, Sablića, predstavnika naroda i muževa, koji vedre i oblaže.

Strahovanje občinskog činovnika u Grožnjanu. Od same nam jarlje prijatelji, da su timočni talijaniši proti našemu puku nakon posliješnjih izbora fiducijsku upravo pobesili.

Nekog dana dođe iz Grožnjanu na Kras k čestitomu našemu trgovcu Bankoviću jedan činovnik iz Grožnjanja sa občinskim stručnjarcem, da mu odnesu u občinski red tezulju (balanc), jer da nije točna. Banković se temu protivio znajući, da je tezulja točna i valjano cimentovanu, nu kad mu je stražar napero na prsa hodež od puške, morao je popustiti. Na sudu u Bujah ustanovio, da je tezulja točna, te da je dobra još za jednu godinu. Eto, tako se osvrću naši narodni protivnici na našem nedužnom dojeku i to jedno s tog, što veća da više puše u talijanski rog.

Iz Tinjanja pišu nam, da su i tamo bezdušni narodni odpadnici, krmjelsko-sarenski prednaci i podpretnici na Spasov posječki tamošnjem župniku, velež g. A. Kujderu, više voćnih stabla, eviletja, zelenine itd. To divljacko nedjelo počinili su u dvih vrtovih župnika i to u gluho doba noći. Istoči dana vijaja u Tinjanu nekoj krajeli i talijaniši iz susjednih občina, te se tui gostili i napajali se i poznate tinjanske šarenjake.

Neznam da li su oblasti poduzele kakve korake, da se krči pronadjan, ali svakako je zagonetkom. Što puljski „ostić“ i potročka „bulba“ o tom junačtvu talijanskih predanaca mudro štete.

Upozoravamo naše štovane čitatelje na to da će biti vniciba srečaka cesarskog jubiljea za gradnju crkve sa glavnim zgodilom od 30.000 for. u ēstertak dne 11. jula.

Listnica uredničtva.

Gosp. J. P. u sv. I. Kantatu predali smo zborovodji našeg pjevačkog društva. Hvala na čestitkah. Živili!

Uzvjeti primanja u pripravni tečaj, sastoeći iz dviju odjela, jesu slijedeći:

a) od učenika, koji žele stupiti u I. odio, zahtjeva se treća školska godina, svičen dobrih uspjehom, ili treba, da požeđe izpit, kojim dočeku potrebno znanje, zatim valja, da su navršili 8 godina života;

b) Od učenika, koji žele stupiti u II. odio, zahtjeva se I. odio pripravnog tečaja, svršenog dobrim uspjehom, ili četvrtu školsku godinu, te potrebito pripravno znanje nježnog jezika, odnosno prijamski izpit za taj odio, za tim treba, da su navršili 9 godina života.

II. Tko želi biti primljen u I. godišnjem razredu, valja da navrši 10 godina života, barem u koledarskoj godini, kojom počinje školska godina.

III. U I. razred smiju bez prijamnoga izpita stupiti jedino oni učenici, koji ili imaju dozvolu opetovati taj razred, ili koji biše odpušteni škol. g. 1891/92. iz II. odjela pripravnoga tečaja ovoga zavoda sa svjeđobom prvoga reda. Svi drugi učenici pak, koji hoće, da stupe u I. razred, imaju najprije podnijeti propisanu srijedočušnu polaznicu javne pučke škole, ako su koju polazili i podvredi se za tim prijamni izpit, kod kojega se zahtjeva slijedeće:

a) opoliko znanje u vjerouanku, koliko se može steti u prve četiri godine pučke škole;

b) Razumjevanje polagljih nježnog jezika, koje imaju nježnici učenici, eko užtreba pokazati preadvajanjem u svoj maternički jezik; za tina još znaće početi iz oblikovlja nježnog jezika;

c) uježbanost u čerici glavne vrsti računa sa cielimi brojevi.

IV. Učenici, gospodarjivali, dolazeći na horo, imaju platiti prijamnu pristojbu od 2 for. 10 nđ., i svj. počasni od I. razreda prinos za učila od 1 for.

V. Sve učenike, koji mole prije put za prijam na ovaj zavod, imaju pratiti njihovi roditelji ili zakonitim zamjenik, te donjeti i krštenicu.

VI. Učenici, koji su već polazili ovaj gimnazij, moraju se kod upisivanja izkazati svjedočbom o zadnjem polugodištu.

Razpis natječaja.

Uslid zaključnica občinskoga zastupstva i u smislu zemaljskog zakona od 17. marta 1874. razpisuje se ovime natječaj na mjesto ljevačka občine Volosko (za Volosko i Opatiju) sa godišnjom placom 800 for. platiplivih u mješevnih predplatnih obročih iz občinske blagajne.

Ljevački biti će dužan liciti bezplatno siromašne bolestnike i voditi občinsko zdravstveno uredovanje, pregledavati mrtvace i požadati polag propisa gospote dolazeće iz zemalja, koje budu epidemičkom kojom bolesti okuženi i kano takove uredovno proglašene.

Služnica pogodba biti će sklopljena za sada na jedan godinu kano pokusnu od 1. novembra 1895. dalje a zatim, ako neće uvedeno i požadati polag propisa gospote dolazeće iz zemalja, od 3 mjeseca unapred od jedne ili druge strane.

Molbe odlježene diplomom sveukupnog ljevačnica, svj.-dočobom austrijskog državljanstva i pozivanja hrvatskog, odnosno slovenskog i nježnackog i talijanskog jezika, imaju biti podneseće podpisanim do 20. jula 1895.

Ces. kralj. gimnazij u Puli.

Oglas.

Primanje učenika za školsku godinu 1895/96. biti će 11. i 12. srpnja te 16. i 17. rujna t. g. od 9 do 12 sati u ravnateljskom pisarni.

Prijamni izpit više se onog dana, kada se učenik prijaviti.

1. Uvjeti primanja u pripravni tečaj, sastoeći iz dviju odjela, jesu slijedeći:

a) od učenika, koji žele stupiti u I. odio, zahtjeva se treća školska godina, svičen dobrih uspjehom, ili treba, da stupe u II. razred, imaju najprije podnijeti propisanu srijedočušnu polaznicu javne pučke škole, ako su koju polazili i podvredi se za tim treba, da su navršili 9 godina života.

b) Od učenika, koji žele stupiti u II. odio, zahtjeva se I. odio pripravnog tečaja, svršenog dobrim uspjehom, ili četvrtu školsku godinu, te potrebito pripravno znanje nježnog jezika, odnosno prijamski izpit za taj odio, za tim treba, da su navršili 9 godina života.

II. Tko želi biti primljen u I. godišnjem razredu, valja da navrši 10 godina života, barem u koledarskoj godini, kojom počinje školska godina.

III. U I. razred smiju bez prijamnoga izpita stupiti jedino oni učenici, koji ili imaju dozvolu opetovati taj razred, ili koji biše odpušteni škol. g. 1891/92. iz II. odjela pripravnoga tečaja ovoga zavoda sa svjeđobom prvoga reda. Svi drugi učenici pak, koji hoće, da stupe u I. razred, imaju najprije podnijeti propisanu srijedočušnu polaznicu javne pučke škole, ako su koju polazili i podvredi se za tim prijamni izpit, kod kojega se zahtjeva slijedeće:

a) opoliko znanje u vjerouanku, koliko se može steti u prve četiri godine pučke škole;

b) Razumjevanje polagljih nježnog jezika, koje imaju nježnici učenici, eko užtreba pokazati preadvajanjem u svoj maternički jezik; za tina još znaće početi iz oblikovlja nježnog jezika;

c) uježbanost u čerici glavne vrsti računa sa cielimi brojevi.

IV. Učenici, gospodarjivali, dolazeći na horo, imaju platiti prijamnu pristojbu od 2 for. 10 nđ., i svj. počasni od I. razreda prinos za učila od 1 for.

V. Sve učenike, koji mole prije put za prijam na ovaj zavod, imaju pratiti njihovi roditelji ili zakonitim zamjenik, te donjeti i krštenicu.

VI. Učenici, koji su već polazili ovaj gimnazij, moraju se kod upisivanja izkazati svjedočbom o zadnjem polugodištu.

Ravnateljstvo c. kr. gimnazija.

Predzadnji tjedan
Vjećenje danas, 9. jula, 10. jula i 11. jula.

forintih
vrednosti

Srećka za gradnju crkve k jubileju cara po 1 for.

Glavni zgoditak

30.000

Srećke preporuča: „Mercurio“, Girol. Morpurgo, Mandi & Comp. u Trstu.

Gosp. N. H. u. V. Nudjate nam for. 1 za predplatu na celiu godinu, paće pište mudro: *zašto nečista list da pita na čem?* Po Vašoj podrški nebi mogao izlaziti niti da pita na mješec. Za ponuđenju cienu remetemo Vam slati lista jer nas stoji samo blijeć i poštarnica f. 104 a gdje su svaki troškovi?

"Kupuj kod kovača, a ne pri kovačetu"
voli stari pregorac.

To važi po svej pravici za moj zavod, jer samo tako velika trgovina, kakava je moja, ima radi gotovoga plaćanja velike množine blaga i drugih prednosti, jestino stroške, koji najposlio samom kupovale u korist doći moraju. —

Krasni uzorci zasebnim strankam gratis i franko.

Bogata zbirka uzoraka, kao dosada nikada, za krojače nepručovanu.

Komadi za odjeće.

Peruvien i došak za velečastno svečenstvo, prednji komadi za uniforme c. kr. činovnika, također za veterane, vatrogasec, gombara, livece, sukna za biljard i igraće stole, pokrivala za vise, ložen. Velik izbor časopisnoga, širokogog ložna za gospodinju i gospođu po izvornim cienam tovarima u takve velikom izboru kako takovih ne može imati niti druge desete konkurenca. Načelni izbor samo finoga trajnoga sukna u najmodernijih bojama za gospođu. Sukno, koja se daje prati, putni ogrevač od 4 do 14 for. itd., također potrebe za krovje (kao podstava za rukave, gumbi, igle, konac itd.).

Jestino, primjereno, poštano, trajno, čisto rukeno sukneno blago i ne dobro kupovanje cijanat, kojo impoz komičnu vrednost odškodnjuje za krojače, priporoča.

Iv. Stikarofsky,

Brno (aust. Manchester).

Najveći izbor sukna u vrednosti 1/2 milijana for. — Pošilja se po poštarskom poručniku.

Na oprez! Agenti i preprodavaoci nudejaju nedostatno svoje blago pod znamenjem „Stikarofskoga blaga“. Da zabrinuti varanje p. n. oduzimanje, naznjam, da takovim ljudem ne prodajem blago pod nikakvom pogodbom.

Ispratne c. kr. izd. privilijgovane
štrečaljke proti mildevu (peronospori)

inžinira Živica

Na sve c. kr. poštanske nrode
cesarstva razrađuju komplektne štrečaljke franko
uz posetilo za 10 for.

Izradjuju također strojeve za sumporan, ne-
prestano djelujuće tiskalice itd.

Odlukovano na javnoj u Budjevitku (Česku) 1705-1805.

Dobavljaju NJ. VEL. KRALJA VIKTORIJANERŠKOG.

RUDOLF FISCHER U TRSTU

Via Glorija br. 5.

Glavni nastupnik i predstavnik:

No boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

Na boji se pripremaju se bilo kojim pravim polag stjecateljstva tekućegog muzija u Roči.

narodne svesti. E, da bi tako dočekali 50 godišnjicu svih slobodnih i ujedinjenih pod čelom Njeg. Velič. našega cesara i kralja Franje Josipa I. — Za Nerezinske Hrvate: Gaudie Sokolić, v. r.“

Dovolite, da Vam tu izrečem moje čestitanje, moje najviše spoštovanje in mojo hvalo, na Vašem in drugov 25 letnem delovanju, kot urednikom in izdajateljem „Naše Sloga“. Vi ste tem naš narod u Istri oživeli, Vi ste ga podnijeravali, Vam in Vašem bližnjem prijateljem gre zasluga, da zdaj trdo stoji in, ako Bog da, se nikdar več premagati ne pusti.

Na zdravje, za mnogo in mnogo let Vas Bog Jezrestga obrani, nam v srčcu in veselje, Vam v edino zadovoljnost.

TRST, 27. junija 1895.

udan Vam

Val. Matija Živic.

Dvadesetpetgodišnjeni mukotrpac, dčerna obstanka svoga, danas slavi ponosna „Naše Sloga“! Kraj tolikih težkih tegova, sred toliko čopara otrovna zverinca, što — ko i sve ine ti ponese drugo — preče iz zasedje, grdim težidrom radilo progutat: ti jednako ponosno i smjelo zastavu izlazila, ter kroza silan metež i vremu visoko vihoreš s njome: malodrušni hrabrosti, daješ — hrabrima hrabrosti i nadu povećajn: gromornim glasom klicala: „brač, sloga!“ I mnogi si su domovine odzva svetom trojstvu glosi: i što ih s njega prenno se oda sna, protro oči, ter ruku prožio bratskou susretaju, „srđnu si srdu i pameti složi se u jedan sveti plam“: dorikneno jedan drugom: „brate, sloga“!

Da, dušmana našeg »kupo stoji reči: „složan je tui junakši narod!“ Al mi smo zato svetnički dnečnog imena svoga: nama mlada i nova krv po žilama teče: na vlastite čeno oči da progledano, ter kroz rujnu zoru sretno po nas dana, vidimo gdje nam se: „Vrga — Viša i Duvat, Vutava, Sava i Drava novimi — sjaju Jordani, gdje se krste novorodjene misli — Vieka novoga“!

Napred samo ponosna „Naše Sloga“! Uz dnečne svoje pobornice druge, ruke si davši sve do jedne u veličnosti tonu kol: i dalje stupaj ponosno i snjelo, ko što i dosad: eda dobiti Bog nam se smili; s petdesetgodišnjicom života dnečnog troga: na grobu svjoge naših srda, slavili budemo i velično slavlje Uzkršja naše posvemšnije ljubavi i s'ozu spas je i pobjeda naša!!

U to ime: da živi Hrvatska!

Uz najvišnjučno čestitanje ka Vašoj i našoj svećenosti izvolete primiti i našizreniji izraz štovanja i odanosti od Vašeg starog dopisnika u gospodarskih poslih.

Druš, 27. lipnja 1895.

Nikola Vezić.

Is sc. Nedelje (občina Vižinada) na 26. junija 1895. Dnečnu „Naše Slogu“ želimо mi virmi hrvatski kmeti tužno Istru drugi, lipi i sretni obstanak.

Živila „Naše Sloga“
Živili naši voditelji!

Ant. Korlević Marko Korlević
pok. Marka sin mu.

Martin Dašena.

Ker odpostavljen danes na Dunaj in v Prago, ne bo mi mogoce udeležiti se 25letnice vrle „Sotne“ posestive „Naše Sloga“, dasi bi to storil srčno rad, ker je „Sota“ v teh krajih edino narodno glasilo, ki tudi dokončno 25 letnico svojega obstanka. Sprejmete zategadel pa pismeno moja najprišrejšja voščila, da bi dočekali v veliko prijetnišči odnosajih — 50 letnico buditeljev istarskih bratov, naše čestite, velezaslužne „Naše Sloga“.

Na zdar!
Vaš udan
A. Gabršček,
tiskar in urednik.

O prilikli praznovanja 25letnice „Naše Sloga“ kličem: Bog živi šo mnogo let vso tiste vrle može, ki se tradijo nam osvoboditi tužno Istra.

Jakob Perhave.

Odsutan bijah iz Rieko pak ero me tekar danas, da iskreno čestitam Tebi i svim Tvojim istomisljenikom. Bog je obdario listom narod, pak da li naplatio i Vaš trud. Živili mnogo godina narodu na spas i sreču. Srdačno pozdravlja Troj.

M. Polić.

Slavnemu odboru za proslavu hralim lepo na pozivu, da „Naše Sloga“ zelim, da bi obstajala, dok hvalo Hrvata na zemlji. Uredniku pak i njegovim pomočnikom blagoslov od Boga, kreko zdravljje i dug život. Živili!

Berceš, 26. junija 1895.

Rajmund Jelušić.

Veleučeni gospodino!

Velikoj i riedkoj svečanosti 25 godišnjici našeg jedinog našu uzo domovine pol. lista, koji stoji na braniku našeg političkog i naš rodnozivota, našeg obstanka, podpisani najdržnječi čestitaju vrločno molbom, da Vas jošte mnoga godina uzdrži na čelu tog lista. To su naši skromne al i skrene želje.

Sv. Matej, 27. junija 1895.

Vasi prijatelji i štovatelji.

Živućim bojocem, vrednaim suručnikom za hrvatski riec i pravo, dičnim istarškim i našim perjanicam „Naše Sloga“ kličem iz dana dose: Živili!! a umrili utemeljiteljem iste: Slava! Biša jum vječna zahvalna uspomena medju narodom! Dao dobiti Bog, da bi i zlatum jnibile „N. S.“ dočekali, to vidjeli, da napornim radom i u trajnošči pobjedismo sve svoje pretinike! To želi Vaš

Samobor, 25. junija 1895.

Balaudrovic.

„NAŠOJ SLOGI“.

Bilo mi je deset ljeta,
Kad me župnik pozva k sebi,
Evo, reče, štiva sveta,
Uzmi, sinko, to je tebi!

Brže bolje svojoj kući,
Pa pred majkom list otvaram;
Što ugledat? Znoj me vruci,
Istina li, il se varam?

„Naše Sloga“ čitam glusno,
Pa u grlu rieč mi osta!
Citaj, sinko, naše vlasno,
Reče majka i poposta!

„Naše Sloga“ čitam opet,
Pa sve dalje do besjedih,
Koje glase: Ne daj razpet,
Oslobodi „narod bjeđah“!

Ta amukngh! Nemam glasa!
Nemirno mi sree, glava!
Al na jednom kriknahu: Spasa
Dajmo rodu, koji spava!

Majka gleda i se čudi,
Što besjedih, štono čini.
Pak će ona: Taiko budi
Nama svima, našim milim!

Spasa, spasa vick der mol!
Tvojoj majci, otcu, rodu!
Ne daj, da te dusman voli,
Kad uzimile ti slobodu!

Jezik majčin, dušni roda,
Dušman hoče da uništi.
Od zapada do izhoda
S toga bleda narod tištil!

Vjeru Krsta, tjesitelja,
Dušman hoče da iztrebi,
Hoče k vragu da nas pelja,
Da nas savre — na čast sebi!

Ali ni dom nam ni sjeguran!
Trese ga sin izdajica!
Njemu brat je sud odurian,
Izrod mu je, kukavica!

Zato, sine, želi spasa
Tvojoj majci, otcu, rodu!
Moli Vižnijeg iz sveg glasa
Za spas roda, njej slobodu!

Kada „Naše Sloga“ piše:
„Ne daj razpet, oslobodi“,
Uz nju budi uviek više
I po njenoj stazi hodi!

Bog je valjda sam to htio,
Da nam svane taj list spasna!
Bog mu dao, Bog mu bio
Zaštitnikom dobra glasa!

Majka utihne! Ja ju gledam!
Šta ēu suda? Čitam dalje.
Jednu rieč za drugom redam,
Što do brižni biskup salje!

Dodge druga, treća „Sloga“,
Uvjek jače čuvstvo biva!

Eh, svi velju: Ti si od Boga,
Kad ti toli plodna rijiva!

„Naše Sloga“ rasla bolje,
Danomjesečna bila,
I do danas ovđje dolje
Uviek ljeke u nas lila!

Nije s toga više straha
Za hrvatski narod Istra!
Istran — Hrvat ima držu,
Sreća, pamet, oči bistre!

Slava Jurju Velikoru, e,
Bastijanom, svima slava!
Bog pozivi Matku k tome,
I sve pobornike prava!

U Podgradu 26.VI. 1895. M. B. Rašan.

Prigodom vjenčanja

gosp.

Petra Juretića

sa gospodicom

Klement. Munić

u Kastvu, 19. junija 1895.

Neman zlata, ni dragog kamenja,
Ni blistavih gjerland-biserova,
Ni zanimna bogata prstenja,
Ni ostalih gospodskih darova:
Da Vas darim, kako doličkuje,
Kad se za vas takav dan svetkuje.

Al što imam, to vam rado dajem,
Dajem pjesmu punu topih želja,
Udahnutu bratskim osjećajem,
Izjavljam od pustog vasejlin,
Što vas vidim tako srećene,
Krasna djeca — materine zjene!

Kano nojea u svojih vredinali,
Da bi blaga Vaša ljubav bila;
Kano nebo u svojih modrinah,
Tiha, vedra, iskrena i mila;
A ko sunce, što na nebu blista,
Vazda sijajna, vesela i čista!

Nezhalo Vas težko izdisanje,
Nezhalo Vas pregaranje ljuto,
Ono crno, tajno jđulovanje,
Ono mrko ponistenje kruto...
Noc i zora i sav danak bieli
Vedur bio Vaš kroz život cieli.

Ali ako mukti oblak koji
Namrgodi kad i Vaše lice
I od briže čelo Vam oznaji,
Ljudi da ste — a ne plačivice:
Borite se, omriza se judu,
Jer junaci nū muci se znadu.

Blažite se u porodu svome...
Blažite se i gojite ga smjela,
Da za Vama on na svetu tome
Mlad nastavi rođoljubna djela,
Vaša djela — tekar zánišljena,
Zánišljena, al ne izvedena...

Ante Dukic.

Franina i Jurina

Fr. Dobro jutro, Jute.

Jur. Svakog jutra, Franne.

Fr. Povedi mi malo: če je reč, da se sada neki osorci i uerezinski šarenjaci ne dejanju s nama težaci i mornari više gnati.

Jur. Otkad su va Osoru „Legu“ ustrojili, jako su se uzholili i strah me je, da će kigod od velikoga veselj u poludet.

Fr. Oli su morda dobili veliki lot na Talij? Jur. Ne, nego neki veliki šijor, da je moguć suda, otkad su se na „Legu“ zapisali,

posve dog oprostil, drugim je jopet podpisati kvetnati višestreljivo plaćanje interesa, prenda mu nisu ni ſošla platili; a neki misli pak uzimati samo 2% ili najviše 4%; svakemu kako vidis je oprostil poljak njegovih meriti za „Legu“ i talijanski zajik.

Fr. Kako će dakle sada naši šarenjaci lologišljivati „Legu“ i tega milosrdnega Šijora?

Jur. Za stalno hoćeš; nego čuj još i ova Kud so škole otvarale, ki su se napi sali na „Legu“, dobili su pravice, da mogu poslati svoju diecu va visoke škole tamo va Firencu, Milan i Beneci, da postanu mudri ljudi, sve sami profesori i doktori mukte na troški od „Legu“. Neznaju dačle sada kud će glamov od velike radosti brižni roditelji, i zato je prava pogibelj, da se kemugod i pamet ne prehi.

Fr. To je jako laliko, gdi je veliko veselje; nego najbolje bi nimali, kad bi dobro udrili glamom o žid, da se opamete. Ma ja sam čul, da misle graditi na studencu knec za one, kem se meša, da bude pripravna za svaku ne daleku potrebu.

Jur. Za to nisam čul, nego čujem gororit o ojihovoj buđućoj srce, da će bit do nekoliko let njihov vas svet; da će barzo imati svoje likare abukate, da će bit barzo njihovi ljudi na sudu, na kapitanatu na guvernu, i ki ti zna povidati sve druge srce, ke će im donesti ta „Legu“.

Fr. Ako je to sve istina, onda neće bit potreba hoditi više v Amerike i s tasi na Mietci, nego se same va „Legu“ zapisat.

Jur. Eh brate moj, znaš če govor evangelje: da je mnogo zravnih, a malo odabranih; ova srčna imaju same oni, ki su se prvi put na „Legu“ zapisali, kad su bili pristi va Nerezine oni šarenjaci iz Osora, i kad su „Legu“ va Osoru postavili i jošter veliki abukuti talijanskega partida, a naše krv i jezik.

Fr. Kako će se dakle sada veselit gospoda, kej imena finjuju na tič, ki vole priječki, nego hrvatski zajik; kako će se obogatit u malo lit, i kako će se spominjati od kolina do kolina njihora slavna talijanska gospodska imena.

Jur. Da, da tako ti je to; sad će se mukte jist, pit i tancat, a najviše niš ne delat, kako je to bilo va Osoru, kad su smutnu proučili; samo valja mrzit na svoj materinski hrvatski zajik, kako na njega žalobče mrze naši šarenjaci, kim je sladja polječka kapula, nego domaći hlebec.

Različite viesti.

Za družbu sv. Cirila i Metoda u Istri. Gospodin Josip Marok platil je za drugo poletje 1895. for. 3. — Isti daroval je i for. — O. Fr. Dobrovic, Padova, podario je 4 kruna. — Jos. Ptačinski sv. Ivan Štern 2 kruna.

Političko družstvo „Edinost“. Novoizbrani odbor političkega društva „Edinost“ imati će u nedelju u jutro doe 7. t. m. prvu redovitu sjednicu, na kojoj će konstituirati.

Občinski izbori u Podgradu započeli su dne 2. t. m. te imaduće o dosadašnjem uspjehu samo burzovjama izvješća. Obra dana imala je naša narodna stranka vecinu glasova i to, kako je komisija dopustila, 17 glasova većine, a u istim 47 glasova većine. Izborna komisija je do skrajnosti prisrtana. Na naše pravke napadaju prodane, koje predvode poznati izdajice i odmetnici, prijatelji Jarković.

Školskim nadzornikom bio je imenovan nadzirelji u Izoli, g. Anton Cumar, i to za talijanske škole u koparskom i voloskom kotaru.

Promjera slovenske tvrdke. Poznati slovenski trgovac sa lesom u Trstu, gosp. Jakov Mankič odstupio je svom sinu Franu svu trgovinu sa lesom, te je ovaj ublijeden kod trgovacko-pomorskega suda u Trstu kao vlastnik tvrdke.

Trgovacka tvrdka Mankič uživa u Trstu i u susjednih pokrajini najbolji glas, a vasa je iskrena zelja, da bi i pod novim vlastnikom, članom rođoljubne obitelji Mankičević sačuvala ono častno mjesto u našem trgovackom svetu, koje je do sada toli uspješno držala.

Spomenik blagopokojnom g.r.a. A. Dukicu. Iz Volaskog javila nam prijatelji, da je dio postaviti otac prernao mrtog našeg druga i prijatelja dara A. Dukicu na tamošnjem groblju spomenik slednjem napisom:

„Ovdje počiva

dr. ANTE DUKIC.

odrejetnik, zastupnik naroda i t. d.

Rodjen u Kastvu dne 6. oktobra 1854., umro na Voloskom dne 28. decembra 1894.

Ovaj spomenik postavlja razluženi otac Ante Dukic.

Talijanska osveta. Iz Žminja pišu nam, da jo tamošnja Škofija — (sluge i podnemci tamošnjih krajina, Šarenjaci i odnebuka) porazbijala dne 24. junija po noći sedam občinskih svetionika nanesav občini preko 20 for. stotke. Nekeju sumnje osobe prijavljene su suda. Višili ćemo ko će se pronaci zločinac. Nasomu puku na vanjsčini ovo jo novi dolaz, kako zandu krajoli, talijaništi i Šarenjaci stediti njegov krvavo zasluženi novac.

Zlobna oštećenja. Prijatelj namjavlja Veprinačku občine, da su tamosinjemu župniku veleč. g. Mihailu Laginji nepoznati do sad zločinci posjekli više redova tršta, te mu tim nanesli dosta štete.

Te bezdušne stvorove valjaju svakako tražiti među onimi zavedenim i zaslijepljivim osobama, koje su kod zadnjih izbora fiducijskog radile — a još bolje pite i jele — na račun porečko-puljske gospode. — Među prodancima nači se dakle oblasti bez dvojeve one stvorove, koji se bezdušno osvjećuju na tuđem imetku.

Iz Ždrenja piše nam, da je prozloga mjeseca Poniz Andrija počinio izgradnju, koji su mogli po njega i po pučanstvu onih krajevalj slosretno srušiti. U prvo se je dao ružiti narod — jer morate znati, da je Poniz pripadnik talijanske stranke — svakokupnici pogrdani, "porchi Croati" itd., da je kod mnogih kipilo, nu vrhunac svoga junakstva pokazao je, kad je jedno subote u večer opsovalo svećenika, koji mu nije ništa sakrivio. Dragi dan u jutro po sv. misi pitali nekoj togu deliju, kad se je pred crkvom bio razkokočan, s kojeg je uzroka i zašto je psorao jofer svećenika i zasto pak neputi u miru. On u mjestu, da bi se opravdao ili spomeanno razloga — segnuo u žep — grozeći se, da će sve postreljati; to je puk silno razništelo i navadio na toga deliju, koji se onda podao u bieg te se zatvorio u kuću Icana Poniza, gdje je bio zatvoren do večera. Puk, kojeg je to postupanje uvredilo i razljutilo strazio je okolo kuće nobi li toga izazivača-nemirnika u ruke dobio i po zaslugu kaznivo — akoprem su nekoj nagovarali, da se ga pusti, neka se valja u blatu svojih djela, ali nije bilo lakko umiriti mladića, koji su svi, a osobito iz sekla Kljuni nastojali, da ga po zaslugu kazne. Končano uvidio braća Ponizeru, da bi mogao on za svoju bezobzirnost i naprastost slabo proći, poteli su puk moliti, da neka se razdje, jer da će oni nastojati, da više toga nebulje. Puk se je primirio samo uz obećanje, da će moliti oproštenje puk i svećeniku, što je on, kada su ga braća iz kuće izvela, i učinio, obećav jošte, da više neće nikada provati naroda ni svećenika. I to je dakle jedan evitet "Avite culture", kojim se može ponositi talijanska stranka u Istri.

Izvješće kr. vel. gimnazije na Raci za školsku g. 1894—95. Iz letosnjega izvješća hrvatske gimnazije na Raci vadimo sledeće podatke. Profesora bijaše na gimnaziji sa ravnateljem 19. Učenika početkom školske godine 379, a koncem iste godine 354. Po zavičaju bijaše ih iz Hrvatske 220, iz Slavonije 1, iz Dalmacije 4, iz Kranjske 3, iz našega Primorja (većinom iz Istre) 113, iz ostalih zemalja 13. Po vjeri bijaše ih 337 rimokatolika, 16 grčko izložnjaka i 1 mojstrovac. Svedočbu 1. reda s odlikom dobilo je 68 djaka, 1. reda 209 djaka, ostali imaju popravak, 2. ili 3. red. Veseljem iztičemo, da imade naših mladića iz Istre liep broj među odlikuščima. Buduća školska godina početi će dne 1. srpnja 1895.

Sokolski sastanak u Pragu. Porodom českoslavenske narodopisne izložbe bila je dne 29. i 30. pr. mj. sokolska svečanost, kojoj je prisustvovalo do 8000 učestnika iz najrazličitijih gradova Češke, Moravske i Slezke. Bila su onde i izaslanstva slavenskih sokolskih društava, među njima hrvatsko i slovensko, te i deputacija francuzkih gimnasta od sedam članova. Iz Beče je u petak prisjelo 700 tamoznjičkih Čeha. Za svečanosti je član francuzke deputacije, Boucart, profesor pravoslavnog fakulteta u Nancyu, predao predsjedniku češkog Sokola, podnadležniku dr. Palidopu, kao počastni dar francuzkih gimnasta, kip djevice Orléanske, simbol patrijotizma i moralne pobjede. Pražko gradsko zastupstvo počastilo je goste u gradskoj vijećnici. Izmjenjena zdravica ističe se českoslavenski i francuzki solidarnost.

Iz Kanfanara piše prijatelj našeg lista dne 24. t. mj. Ono, što je tiskano u listiću "Il Piccolo" br. 4981, gledate službe božje u Kanfanaru, je puška laž.

Od 50 godina nino se obavlja ovđje liturgija na isti te isti način. Po nedjeljai i svetkovinai kod mise se čita i pjeva Epistola i Evangelijske hrvatski, a ostalo latinski.

Posljede podne se čitaju ili pjevaju vespere latinski, a valje za tim liturgije Majke božje i Častimo te.... pred sv. Sakramentom hrvatskim. Tako se čini sada, tako se je činilo i mjeseca maja. Ove godine su neke gospodje i gospodine talijanske prosile, da njim se dopusti obavljati pobožnost Marijinu svaku dan u maju, malo prije satona (oko 6. ure na večer) na što je veleč. g. župnik privolio, te se njima pridružio, te njima držao svaki dan kratko razmatranje o kvepostih (3. dio kramice) Merijsnih, za tim su dve gospodine pjevale s orguljama litanijske Lauretaniske i jednu pjesnicu. Tu nebijaše nikakva sabora

dječaka, nego 2, 3 dječaka, djevojčice i oko 12 ženskinja.

Puk je svake nedelje i svakog blagdana prisustvovanu kod večernje i blagoslovu, kroz navadno o trećoj uri, t. j. prije nego bi talijanke počele svoju pobožnost.

Biskup Dobrila župnik Ant. Štronić u Bermu, prije 35 godina.

Častni gasp. plovac! *Dični prijatelju!*

Naši koleđari pivaju do sv. trih kraljih, dakle neće ni ta čestitnica prekasno doći. Svim srcem van želju, da Vas Bog u ovom novom létu pozivi u združljivu i veselu, da Vas blagoslovski sve trade i skibi i svako zla od Vas i od stada Vašeg odvrati. Urođilo Vas ljubko vino i bělicu pšenicu, plodne bila svilorne ovce i volodice krvavice, a verhu toga gospod Bog poslao bolju dobu našemu pograženomu i poručanomu narodu! Da, dragi moj Pre-Antona! velika je sramota i nesreća našim kđevi, da nas Istri nitko neće spoznati, kako da nas ni nebi bilo; nitko od našega jezika ne misli, da imamo pravo i sveta prava, koja oči samog Boga po naravi nas dopodose, da nam presvetili Cesari da dragocjena prava ponudila i da je skrajna uza nehebasti i sna se probudit, ako želimo biti ljudi a ne schiavi. Spomenite se, kako kaviržani proganjaše Vas i Valentina i čemu se mova nadati naš rod u cijeloj Istri. Jeli će i odsad do veka odsudjivali naše ljudi na soše, da bi ih suđei drugače razumeli nego po nevaljalih tumačnicih? Jeli još kadi takobiva, — kud sunce sije? Ja istak za takove proklete kraje neznam izvan Istre. Mi redovnik smo meso od mesa, kost od kosti našeg puka; naš brižni narod niti vidi niti misli drugače nego po naših redovničkih očih i moždjanil; jer je sve ostalo, što u nas zna si ime pisati, je svojim vlastitom krvju protivno i nam zlohotuo; imamo dakle mi svetu dužnost, za naše ljudje skrbjeti, i to moremo sada činiti brez svake pogibiljnosti, jer nam sam Cesar dopušta, da si užmemo, što je naše, t. j.: naš jezik u svih naših potreba, u ugovoril, opurukah i t. d., imamo pravo svojim jezikom se služiti po uređili (oflizili), sudjelišći itd.

Što bi rekao Němac u Němskoj ali Talijanac na vlaskoj, da bi im za sudice Hrvata poslušali, koji nebi znali ni nemški ni talijanski govoriti? Ili morda Němc i Talijan već dobrodike plačaju, već sinov poslušaju u kasarne negoli mi, — ili su mordci blagočudniji ljudi, pobozniji kerštarji, vremeni podložnici Cesarov, nego li naši prosti, krotki i poterpljivi narod? O dragi Popo Antone! Vi ste muž biste glave, kakovili je malo u Istri; Vi imate plemeno i noćju to poglaviti stvar, pogovarajte se o njoj s ljudi, koji imaju malo mozga u glavu i postenja serci, ter pripravljajte takoe malo pa malo ljudi na izbiranje za Beč ali kamo bude. Ja bih radij měrtav bio nego još vičeti, kako bi naši bržnjaci za svoje poslanstve izabrali kalviniste (Jeny za Frankfurt) ili republikane, kojim nije da drugogsta, nego da nam domovinu upropaste. — Polagalno i razborito valju stvar prijeti u ruke; s odmetnicima, s Florentinim, kojim pridivki na "ak", "ak", končuju, i s kermeli netribi o "ton" se inačiti ili svadati; ali dobrim prigodom běrenite besudu, dvi, za naše ljudi (ako nisu živina) je to roda na naš malin; zérnce da zérnea pogaća — a kamen da kamenom pluča. Ako Vam ki zastraši, ni mato nebojte se ga; te pravice nam je sam Cesar podao. Bog mu vazada na pomoc bio! izdajica a ne službenik vȅra svoga gospodara bi bio, koji bi nam toga radi pretio. M' seca augusta sam tako ministrom u Beč pisao, i za to su me oč to polvaljili, do česa da Vam istinu rečem, nije meni ni malo stalo; jer bih radje evce pasti s Mojesom po keršljivih Sinjskih planinah, nego na Paraonskom dvoru u razkošju plivati gledajući ugњevanje i zatiranja mojih supleničnikov.

Oprostite mi, mili moj prijatelju, ak-sam Vam s mojim tugovanjem dosadio; koga srće boli, onoga oči pljuči; a nije mi toga sram, ter je slavni Odkupitelj plakao nad Jeruzolimom, a nemanodim u Vangjelju, da je suže ronio nad poganskim gradim. Da bite mogao skoro k meni doći, bimo se jasnije razumeli; svakako Vas molim da mi navrštate, kako Vi o toj stvari mislite.

Pouznavaju moje čestitne želje, Vas priporučam božoj obrambi, pak ostajem s pravim poštovanjem i vrucom ljubavlju Vasi vȅri prijatelji *Jurij Dobrila* m. p. U Poreču dne 2. Januara 1860.

Za spomeniku pok. učiteljem M. Bursaćem i A. Trošta dosada pripoštala svoje prijene slikeča gospoda:

(Prinosi se objavljaju onim redom, kada je već koji stigao.)

Josip Vrbka, kurat 1. for.; M. Radić, učitelj 1. fr.; U. Trinajstić, učiteljica 50. n.č.; Iv. Sarčan, učit. 1. for.; A. Žimak, učit. 1. for.; J. Kivac, poštar 1. for.; N. Jelinčić, učit. 1. for. 90 n.č.; Iv. Žic, učit. 1. for.; pop Fr. dr. Volarić d. p. 50 n.č.; supruzi Marki 1. for.; N. Volarić, nadučit. 50 n.č.; P. Matanić, učit. 50 n.č.; A. Brozović, učit. 1. for.; Iv. Mahulja, učit. 50 n.č.; Kate Purčić, učit. 50 n.č.; A. Turak, učit. 1. for.; Ant. Rajčić, učitelj 1. for.; pop Josip Velikanje 2. fr.; A. Fačić učit. 1.40 f.; supruži Maracic 1. for.; pop I. Mraković 1. for.; B. Frančić 1. for.; pop N. Osrčić 50 n.č.; M. Mogorović, učit. 2. for.; A. Nežić učit. 1. for.; Ante Dukić, učit. 1. Ce-piće 1. for.; Ivan Načinović, učit. 1. for.; Iv. Martinčić, učit. 1. for.; Dukić Ante, učit. Kastav 1. for.; Iv. Poščić, učit. 1. for.; L. Tomićić, učit. 1. for.; Ivan Defar, 50 novč.; Vinko Zidarić 1. for.; Fr. Žee, učit. 1. u Poljicah 5. for.; Iv. Polonjić, učit. 50 n.č.; Jak. Jakac učit. 2. for.; Petar Pukulić, župnik 2. for.; Ant. Ellner, župne-upravitelj 1. for.; Vinko Šepić, učit. 4. for.

Ôna gospoda, koja već obećaše i druga, koja su voljna dooprinjeti dar za spomenike milij pokojnika, neki izvole to čim prije ovišiti, da uzmognemo što prije životi spomenici dolazati svjetu naše hrvatsko plemenito sreću. Svim darovateljima s naše strane srdčana hvala, a od Boža.

ODBOR.

Iz obične bujeke piše nam prijatelj 22. t. mj. Postiže zadnjih saborskih izbora pobiesnili su upravni brijeski i redovnički proti onu našu kmetovom, koji su u susjednoj občini Umag za istarsko-hrvatsku stranku glasovali. Nijedan naš kmet nije se mogao pokazati u Bujah, a da ga nisu oni slavni graduljci svakojako napadali. Neprestana izazivanja dozgladila su napokon našim kmetovom, te su pošli pritužiti se političkoj oblasti u Poreč.

Ova je, reč bi, stvar prijavila sudu u Bujah, jer je ovaj pozvao nekoje od onih, koji bijahu napadnuti, na presuđenje. Poziv ti — dakako talijanski — stigli su nekojim dan prije nego li je imao dotični predstaviti se sudu i tako nebijaje svakomu moguće odzvati se sudbenom pozivu.

Svi dakle nisu pošli na sud, ali se ih nije više pozvalo niti znamo kako je izvršena tekla ni svršila.

Sudjelovanje naših kod izbora fiducijskih u Umagu iznenadio je i razredski silno umazku i bujsku gospodu. Sve je ogorčeno proti onim našim dičnim občinama, koji se nedavno u svu sljepe za nos voditi od talijanske gospode.

Da uzdrže budnu talijansku (?) svjeti medju vanjskim prikonom, pripeđujući Umanžani i Bujiči izlete u našu selu, te se tu pije i muzicira sve po šestnaest. Glasovita glasba iz Segeta sudjeluje u svakoj godišnjoj izvješću te suđeni oči učinili da provede priključenje Bosne i Hercegovine. Pošto naša vanjska politika stoji u očitoj opreci sa povoljnim rješenjem ovih važnih pitanja, a u futarnoj politici monarhije nepravedna premoc Niemaca i Magjara u primorskih hrvatskih zemljama uvršćuje i prevlast Talijana, sa historijskim i narodnim pravim Slavenima na sjeveru i jugu čini kađa da ih nije, govornik kao Slaven i Hrvat u interesu same monarhije ne može odobravati ovu samoubojničku politiku, pak će za to glasovati proti proračunu ministarstva izvanjskih posalata.

Naša monarhija mora stresti okove trojnoga saveza i stupiti u prijateljsku neutralnost prama svim vlastim. Možda je za to najprikladniji trenutak danas, kad se u francuzkom glavnom gradu službeno govori o francuzko-ruskom savezu, kao o gotovoj činjenici. Bez privole Rusije ne će doći do pravoga mira na Balkanu, niti će Austro-Ugarska moći da provede priključenje Bosne i Hercegovine. Pošto naša vanjska politika stoji u očitoj opreci sa povoljnim rješenjem ovih važnih pitanja, a u futarnoj politici monarhije nepravedna premoc Niemaca i Magjara u primorskih hrvatskih zemljama uvršćuje i prevlast Talijana, sa historijskim i narodnim pravim Slavenima na sjeveru i jugu čini kađa da ih nije, govornik kao Slaven i Hrvat u interesu same monarhije ne može odobravati ovu samoubojničku politiku, pak će za to glasovati proti proračunu ministarstva izvanjskih posalata.

Smješni Rovinjež. Kako su zaslijepljena neka gospoda, koja su izvojivala pobedu novem (6000 for.) i prieštvoj, vidi se a Kanfanaru najbolje iz toga, što su si mislili, kad su vidli ići na izbor dičnoga starca, veleć. g. dokana-župnika P. Studenog-a. Kad iduće imenovani gospodin župnik na izbor, biješ na "placi" mnogo rovinježke gospode pomiješane sa kanfanarskim karnejli i Šarenjaci. Videć ujega i misleć, da ide glasovati za njihovu stranku, govorili su glasno, medju sobom: "Boudetto ecchio! Dio te dugh i ancora cento anni da vicere". Svršio izbor, plovao ide kući, a oni trgovci sa glasovi kad su doznali, da velečasti niye glasovao za njihovu stranku, vikali su glasno: "Figura porea di ecchio, mostro de un recchio grongo, che il diavolo te manji". Kako velika razlika u vrijeme od pol sata prije "živi sto lit", a poti "krepa". Kako bi mogao 84 godišnji starac osramotiti svoju siedu glavu tim, da ide glasovati za našo dičniano, koji pope ne mogu drugače viditi, nego ako su njihovi hlapici, pa makar nevršili svoje dužnosti, što njim je našdraže. Živio nad starac velod, g. Petar Studenog, a živili i rovinjski "gronghi". Iz Vrbnika piše nam dne 27. junija. Najprije, velečanjici g. učitelje, primite srdačnu čestitaju pobjedom jubileja Vnješnja strana. Dvadeset i pet godina "Naše Stope", to je važna stranica u povijesti hrvatskoga naroda Istre.

I tako se proganja toga Hrvata, jer je poštenjak.

Nek bude ovoliko dosta, jer kako je progostio Šešelja politički tim, nebišmo strada dublje zagriziti no je patmetno.

Braco! pomozimo takvu čovjeku, nek neprijatelj hrvatskoga imena uvide, da mi svoga ne zapuštam. Evo laka načina, da tome čovjeku pomognemo. Nabavimo zbirku narodnih pjesama sabranih po Jutići i Martiću, a pred par godina od istoga Šešelja izdanih. Ciena joj je poštom 1. for. 30 n.č. — Nabavivši to knjigu mi ćemo poduprijeti čovjeka, koji podpore zaslužuje, a dobiti ćemo knjigu, kakve nije laka svakog dana dobiti.

U nevolji se pozna prijatelja.

F. Ž.

Hrvatski glas u delegacijama. U sjednici austrijske delegacije od dne 22. pr. m. progovorio je i naš delegat zastupnik Blažkini odsudiv nutarnju i izvanjsku politiku vlade. On reče, da bi delegati Dalmacije morali zaslijediti po zakona u ugarsko-hrvatskoj delegaciji, te bi pravo imena monarhije imalo glasiti austro-ugarsko-hrvatska monarhija.

Govoreći o vanjskoj politici reče, da Hrvati trepe uslijed njezinih štetnih posljedica. Spominje posljedice talijanskog trgovackog i parobrodarskog ugovora za Dalmaciju i Istru, koje samo zbog vinske klausave godišnje gube silne milijune. Nu i moralni je upliv saveza sa Italijom kovan po naše naturnje prilike. Dalmatinska zemaljska vlast podržaje uprzeks zaključkom sabora, još danas u c. k. uredih talijanski uredovni jezik, od kojega 99 postotaka pučanstva ni reči ne razumije, kako ga je ostavila mletačka republika. Posljije istarskih nepodobština zbog uredovnih napisa i posljive izjave u talijanskom parlamentu, neda se odstraniti prednjevanje, da glade javnih odnosa u Primorju postoji neki tajni ugovor sa Italijom; točna i odlučna izjava ne bi ovdje suvišna bila.

Odstup grofa Kalnokya u protežno katoličkoj monarhiji treba žaliti već s toga, što to božnje liberalne struje hoće, da slome i najznamenitija prava katoličke crkve i suziti joj obranu katoličkih načela. Trojni se savez dosada nije podobnim pokazao, da i malo posjepi ostvarene naših političkih želja; talijanski saveznik ne ima najvažnije stvari za svaku akciju, novaca, a Njemačka ne će da za našu izložnu politiku zrtvuje kosti njednoga pomoranskoga mušketira.

Naša monarhija mora stresti okove trojnoga saveza i stupiti u prijateljsku neutralnost prama svim vlastim. Možda je za to najprikladniji trenutak danas, kad se u francuzkom glavnom gradu službeno govori o francuzko-ruskom savezu, kao o gotovoj činjenici. Bez privole Rusije ne će doći do pravoga mira na Balkanu, niti će Austro-Ugarska moći da provede priključenje Bosne i Hercegovine. Pošto naša vanjska politika stoji u očitoj opreci sa povoljnim rješenjem ovih važnih pitanja, a u futarnoj politici monarhije nepravedna premoc Niemaca i Magjara u primorskih hrvatskih zemljama uvršćuje i prevlast Talijana, sa historijskim i narodnim pravim Slavenima na sjeveru i jugu čini kađa da ih nije, govornik kao Slaven i Hrvat u interesu same monarhije ne može odobravati ovu samoubojničku politiku, pak će za to glasovati proti proračunu ministarstva izvanjskih posalata.

Smješni Rovinjež. Kako su zaslijepljena neka gospoda, koja su izvojivala pobedu novem (6000 for.) i prieštvoj, vidi se a Kanfanaru najbolje iz toga, što su si mislili, kad su vidli ići na izbor dičnoga starca, veleć. g. dokana-župnika P. Studenog-a. Kad iduće imenovani gospodin župnik na izbor, biješ na "placi" mnogo rovinježke gospode pomiješane sa kanfanarskim karnejli i Šarenjaci. Videć ujega i misleć, da ide glasovati za njihovu stranku, govorili su glasno, medju sobom: "Boudetto ecchio! Dio te dugh ancora cento anni da vicere". Svršio izbor, plovao ide kući, a oni trgovci sa glasovi kad su doznali, da velečasti niye glasovao za njihovu stranku, vikali su glasno: "Figura porea di ecchio, mostro de un recchio grongo, che il diavolo te manji". Kako velika razlika u vrijeme od pol sata prije "živi sto lit", a poti "krepa". Kako bi mogao 84 godišnji starac osramotiti svoju siedu glavu tim, da ide glasovati za našo dičniano, koji pope ne mogu drugače viditi, nego ako su njihovi hlapici, pa makar nevršili svoje dužnosti, što njim je našdraže. Živio nad starac velod, g. Petar Studenog, a živili i rovinjski "gronghi". Iz Vrbnika piše nam dne 27. junija. Najprije, velečanjici g. učitelje, primite srdačnu čestitaju pobjedom jubileja Vnješnja strana. Dvadeset i pet godina "Naše Stope", to je važna stranica u povijesti hrvatskoga naroda Istre.